Redacţiunea, Administraţiunea
Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 147. Braşovŭ, Mercurĭ 6 (18) Iulie 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie 1888 st. v. s'a deschisŭ nou abonamentŭ la care învitămŭ pe toţĭ amicii şi sprijinitoriĭ fóiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
pe şése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România şi străinătate:
pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe şése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Domniĭ, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Braşovŭ, 5 Iulie st. v. 1888.

In cerculŭ învecinatŭ electoralŭ dela Ghimbavŭ, care devenise vacantŭ prin repăşirea deputatului Ioan Imrich, s'a făcutŭ Dumineca trecută alegere de deputatŭ dietalŭ. S'a alesŭ cu aclamaţiune colegulŭ nostru, directorulŭ diarului „Kronstädter Zeitung“, d-lŭ Iosifŭ Filtsch.

Alegerea a fostŭ nemerită. Intre ómenii politicĭ saşĭ d-lŭ Filtsch este fără îndoiélă unulŭ din cei mai distinşĭ luptătorĭ pentru limbă şi naţionalitate.

Acésta se póte vedé mai lămuritŭ şi din întêmpinarea duşmănósă, ce o face fóia guvernamentală maghiară din Cluşiu discursului-programŭ alŭ d-lui Filtsch, în care acesta între altele s'a plâns şi în contra nedreptăţirilorŭ şi asuprir													rilorŭ, ce trebue sĕ le sufere naţionalităţile nemaghiare dela regimulŭ arbitrarŭ de adĭ.

Pentru că d-lŭ Filtsch a adus înainte gravaminele naţionalităţilorŭ şi în deosebĭ ale Saşilorŭ din Ardealŭ fóia guvernului numesce discursulŭ sĕu „grobianŭ.“

Numai într'o privinţă îĭ dă dreptate „Kolozsvar“ numitului deputatŭ. Acesta adecă a pusŭ în vedere alegĕtorilorŭ sĕĭ, că lucrurile în curêndŭ vorŭ trebuĭ sĕ se schimbe. „Da,“ dice reptila din Cluşiu, „se vorŭ schimba întratâtŭ încâtŭ d-lŭ Filtsch nu va mai vorbi aşa de cutezătorŭ în parlamentulŭ ungurescŭ ca la Ghimbavŭ... In parlamentŭ e libertate de cuvêntŭ, dér acela care vrea sĕ se bucure de dreptulŭ acesta trebue sĕ se lapede de intenţiunea de-a agita contra statului.“

Va sĕ dică noulŭ deputatŭ alŭ Ghimbavului este prevenitŭ de acum ca sĕ nu cuteze cumva a se folosi în dietă de libertatea cuvêntului, căcĭ va risca sĕ se sară asupră-ĭ toţĭ Tiszaiştii, Apponyiştii şi Kossuthiştii.

Este fórte caracteristicŭ acestŭ avisŭ guvernamentalŭ pentru stările actuale şi elŭ apare într'o lumină şi mai ciudată, décă cumpĕnimŭ cu deplină seriositate cuprinsulŭ vorbirei electorale a deputatului cercului Ghimbavŭ.

Pretins'a óre d-lŭ Filtsch în discursulŭ sĕu ca sĕ se restitue *in integrum* drepturile autonóme ale naţiunei săsescĭ din Ardélŭ? Reclamat'a elŭ óre drepturĭ politice-naţionale pentru naţionalităţile nemaghiare?

Nimicŭ din tóte aceste nu găsimŭ în discursulŭ sĕu. Totulŭ ce accentuéză elŭ se reduce la postulatulŭ de a se *respecta legile esistente*, în deosebĭ legea de naţionalitate, legile şcolare şi legea privitóre la „fundulŭ regiu“. Dênsulŭ n'a combătutŭ decâtŭ regimulŭ arbitrarŭ, care vatămă şi calcă mereu aceste legĭ în detrimentulŭ Saşilorŭ şi a celorlalte naţionalităţĭ.

D-lŭ deputatŭ merse unŭ păsŭ şi mai departe asigurândŭ, că décă vorŭ înceta violările de lege se va pregăti terêmulŭ pentru o împăcare a partidei naţionale săsescĭ cu guvernulŭ.

A pretinde dela unŭ guvernŭ care se dice „constituţionalŭ“ ca sĕ se respecteze legile este aşadér în ochii uneltelorŭ d-lui Tisza unŭ actŭ de „grobianitate“ şi de „agitare în contra statului.“

Nu descopere acésta în tótă grozăvia lui periculŭ de care suntŭ ameninţate popórele nemaghiare sub actualulŭ sistem de guvernare?

Credŭ óre deputaţiĭ saşĭ seriosŭ că în asemenĭ împrejurărĭ mai póte fi speranţă, ca sĕ se împace vreodată Saşii cu acestŭ guvernŭ?

Căile ferate orientale.

Peninsula balcanică o forméză pămêntulŭ situatŭ între Marea Négră, Marea Adriatică şi Marea Mediterană, respective archipelagulŭ acesteia, numitŭ Marea Egeică cu braţulŭ ei Marea Marmoră; va sĕ dică teritoriulŭ peninsulei Balcanice este situatŭ între gradele geografice 40—46 a lăţimei şi 32—46 a lungimei; de unde este evidentŭ, că o parte a Transilvaniei, a Ungariei, a Bănatului şi a Croaţiei cade în peninsula Balcanică.

Deşi acestŭ pămêntŭ aparţine orientului, elŭ este mai multŭ uşa séu cheia lui.

Luândŭ Viena (capitala Austriei) ca unŭ punctŭ mijlociu alŭ Europei centrale, décă de aicĭ vreĭ sĕ trecĭ peste continentŭ (pămêntŭ uscatŭ) la Orientŭ (Asia), trebue sĕ traversezĭ de-alungulŭ peninsula Balcanică.

Până când pe acestŭ pămêntŭ nu s'au fostŭ clăditŭ căĭ ferate, comunicaţiunea între Occidentŭ şi Orientŭ era fórte grea şi întârdiată; putemŭ dice pe continentŭ era nesocotită, şi adevĕratulŭ comerţŭ alŭ lumei era întreţinutŭ prin năile engleze şi franceze pe mare, carĭ de pe malurile turcescĭ şi grecescĭ făceau negoţele şi trimeteau transpórtele lorŭ până la internulŭ balcanicŭ.

Prima linia a căilorŭ ferate, care a pĕtrunsŭ în peninsula Balcanică a fostŭ aceea, care a plecatŭ din Austro-Ungaria, s'a continuatŭ prin corpulŭ României şi alŭ Bulgariei până la Varna, adecă linia: Viena, Budapesta, Oradea mare (Grosswardein) Cluşiu, Braşovŭ, Predeal, Ploescĭ Bucurescĭ, Giurgiu, Rusciucŭ, Şumla, Varna.

Inainte de înfiinţarea liniei Budapesta-Oradea mare, regimulŭ austriacŭ deschisese linia Budapesta-Solnocŭ-Arad, şi de aci pe valea Mureşului până la Alba-Iulia (Belgradulŭ Transilvaniei), dér acéstă linia şĭ-a avutŭ însemnătatea sa numai pentru Ardealŭ.

După acésta s'a făcutŭ linia spre Bănatŭ, adecă Aradŭ-Timişóra-Orşova până la Verciorova, marginea României; éră guvernulŭ românŭ cu linia sa principală Verciorova, Craiova, Pitescĭ, Bucurescĭ şide aci mai departe spre Moldova şĭ-a deschisŭ artera de viéţă a comunicaţiunei regatului.

Dreptŭ că părţile dela Verciorova până la Pitescĭ şi dela Predealŭ până la Ploescĭ, adecă legăturile (joncţiunile) cu căile ferate ungurescĭ, le-a terminatŭ mai târdiu, dér după ce s'a deschisŭ linia Orşova, Bucurescĭ, Giurgiu, trenulŭ orientalŭ espresŭ numitŭ „fulgerŭ“ a începutŭ a comunica *dela Parisŭ până la* Varna *prin România;* va sĕ dică pămêntulŭ României a fostŭ prin care s'a legatŭ prima-dată Occidentulŭ cu Orientulŭ.

Acéstă comunicaţiune dela Parisŭ spre Viena, Budapesta, Temişóra, Orşova, Bucurescĭ, Varna, şi de aci pe marea Neagră cu năile de vaporŭ, până la Constantinopole, este susţinută în actualitate, şi acéstă distanţă se percurge în 56 óre.

Şi décă din centrulŭ şi apusulŭ Europei, din acéstă lume a progresului modernŭ, a minunilorŭ technice şi intelectuale şi a economiei naţionale, vaporulŭ duce de-alungulŭ şi de-a latulŭ României multe producte şi interese materiale, spirituale şi politice, se'nţelege că România din acestŭ transitŭ încă trebue sĕ'şĭ aibă profitele sale, de aci înainte însĕ prin noua direcţiune a căilorŭ ferate orientale, acestŭ profitŭ va trece în partea Serbiei, precum vomŭ vedé mai la vale.

Baronulŭ Hirsch între anii 1870—1871 căştigândŭ concesiunea guvernului otomanŭ, ca cu punctulŭ de plecare dela Constantinopole în direcţiunea Dunărei şi a Savei sĕ dídéscă căile ferate turcescĭ. Europa fŭ inundată de „acţiunile căilorŭ ferate turcescĭ“, carĭ în numĕrŭ de 1.980.000 bucăţĭ (bucata à 400 francĭ) representau unŭ împrumutŭ de 792 milióne francĭ.

Guvernele Europei purtândŭ interesele supuşilorŭ sĕĭ, binecuvêntaţĭ cu aceste acţiunĭ, ajunse la valóre de zero, după ce vĕdură că Turcia în urmarea resbelului din 1877—78 nu este în stare sĕ completeze clădirea căilorŭ proiectate, căcĭ bar. Hirsch didise numai câteva secţiunĭ mai lesniciósе, în congresulŭ de Berlinŭ (1878) a concredutŭ Bulgariei şi Serbiei clădirile căilorŭ de pe teritoriile sale, cu condiţiunea însĕ, ca acele sĕ fiă puse în legătură cu liniile turcescĭ; totodată a îndatoritŭ şi pe Turcia sĕ gătéscă liniile sale neterminate; ér pentru scopulŭ conducerei clădirilorŭ şi a joncţiunei tuturorŭ secţiunilorŭ ferate în linii principale, congresulŭ Berlinesŭ a constituitŭ din împuterniţiĭ Turciei, Bulgariei, Serbiei şi ai Austro-Ungariei comisiunea aşa numită „Conference a quatre“.

Acéstă comisiune adunându-se în 1881 la Viena a dispusŭ terminarea secţiunilorŭ restante, şi joncţiunea lorŭ atâtŭ în direcţiunea Constantinopolei, câtŭ şi a Salonicului.

Resultatulŭ acestei conferinţe a fostŭ convenţiunea din 9 Maiu 1883, în puterea căreia s'a datŭ autorisaţiune:

a) Austro-Ungariei sĕ zidéscă linia sa dela Budapesta spre Neoplanta până la Semlin (vis-à-vis de Belgradulŭ Serbiei) a şi zidit'o Länder-Bank-ulŭ austriacŭ, în contulŭ regimului ungurescŭ, şi se esploatéză de acestŭ regimŭ.

b) Serbia sĕ zidéscă linia dela Belgrad la Nis, de aci ramificaţiunea cătră Vrania (Salonicŭ) şi Pirotŭ (Constantinopole). Estinderea liniei dela Belgradŭ până la Vrania 336 de kilom.; a celei dela Nis până la Pirotŭ 93 de kilom., şi ambele suntŭ zidite de „Comptoir d'Escompte din Paris şi österreichische Länder-Bank întrunite în societate de exploataţiune, altcum suntŭ proprietatea statului sêrbescŭ, dér se exploatéză prin asociarea amintită „Societè de Construction et exploitation des chemins de fer Serbes.“

c) Bulgaria se zidéscă linia dela Pirot (Czaribrod) preste Sofia până la Vacarel în lungime de 115 kilometri.

d) Turcia sĕ zidéscă dela Vacarel până la Zarambei, adecă la punctulŭ de joncţiune cu linia spre Adrianopole-Constantinopole.

Totŭ *Turcia* sĕ lege linia dela Vrania prin Uskub (Skolpje) cu Saloniculŭ.

Deodată s'a luatŭ decisiunea, ca ambele linii Salonicŭ şi Constantinopole sĕ fiă deschise în acelaşŭ timpŭ, nefiindŭ permisŭ nicĭ uneia din părţĭ a preveni ceilalte.

Austro-Ungaria şĭ-a terminatŭ linia sa până la Semlinŭ în anulŭ 1884, Serbia pe ale sale în 1886, éră Bulgaria şi Turcia pe ale lorŭ în 1888.

Estmodŭ a fostŭ posibilŭ ca comunicaţiunea continentală între Occidentŭ şi Orientŭ via Parisŭ, Viena, Budapesta, Belgrad, Vrania, Salonicŭ sĕ se deschidă în 19 Maiu a. c. în contra stipulaţiunei ca acéstă linia sĕ nu fiă mai curêndŭ dată circulaţiunei, ca cea a Constantinopolei; de unde Turculŭ năcăjitŭ a începutŭ a pune pedecĭ transportului postalŭ de provenienţă serbo-austro-ungurésca.

Regimulŭ turcescŭ a întârdiatŭ cu secţiunea sa Vacarel-Zarambei, şi din asta causă n'a pututŭ veni încă în esploatare linia Pirot, Constantinopole; dér precum a dechiaratŭ Kalnoky în delegaţiunea austro-ungară şi pe secţiunea amintită pămêntulŭ este deja ferecatŭ, şi se speréză deschiderea spre Constantinopole pela mijloculŭ lunei lui Iulie a anului curentŭ; de unde şi acéstă linia se póte considera ca terminată.

Actuala comunicaţiune a occidentului cu orientulŭ éstmodŭ se va întreprinde prin *patru artere mari*, carĭ le putem specifica precum urméză:

I. *Viena*, Budapesta, Oradea mare, Cluşiu, Braşovŭ, Predealŭ, Bucurescĭ, Giurgiu, Rusciuk, *Varna* în marea Négră, linia cea maĭ vechiă.

II. *Viena*, Budapesta, Semlin, Belgradŭ, Nişŭ, Pirot, Vacarel, Zarembei, Adrianopolŭ, *Constantinopol*, aşa dicêndŭ linia principală şi cea mai lungă din tóte.

III. Viena, Budapesta, Belgradŭ, Nişŭ şi de aci ramificaţiunea spre *Vrania, Üskŭb* (Scorle), *Salonicŭ* linia cea mai dréptă, şi de presintŭ mai scurtă.

IV. *Viena*, Agramŭ (Croaţia), Costainiţa Banioluca, Travnicŭ, *Seraievo* (Capi-

tala Bosniei) unde de presinte se finesce calea ferată, dér începe de nou la *Mitrovița* în pașaliculŭ novi-bazar, de unde trece prin Varoș la Üskŭb și de aci la *Salonicŭ*. Acésta se póte numi *linia Bosniacă*, și când se va termina va fi cea mai scurtă din tóte, cu privire la Europa apuseană.

Scimŭ că Austro-Ungaria n'are autoritate administrativă în pașaliculŭ novibazar, ci numai dreptulŭ d'a ține vigilii (Sentinele) militare; dér se înțelege că va întreprinde totŭ ce e posibilŭ, ca acéstă linia să se completeze prin legătura Seraievului cu Mitrovița, căci, precum arată harta dela Trieste și Viena spre Salonicŭ, acésta va fi linia cea mai scurtă, éră pentru Austro-Ungaria de mare interesŭ și din causei politico-strategice.

Avemŭ însă să înregistrămŭ aci o ramificațiune a liniei principale (a II) ce duce spre Constantinopole: nu departe adecă de Adrianopole, pe la *Dimotica*, se separéză unŭ cracŭ (pe valea rîului Marița, spre golfulŭ *Enos*, carele sosesce mai curênd la portulŭ archipelagului mărei Mediterane, ca celalaltŭ la Constantinopole, din causa distanței.

(Va urma.)

SCIRILE DILEI.

Erĭ cele 5 cercurĭ electorale ale *orașului Brașovŭ* au alesŭ în consiliulŭ comunalŭ 46 de membri ordinarĭ și 27 membri suplenți în loculŭ acelora, căroră după lege li-a încetatŭ mandatulŭ de 6 anĭ. In cerculŭ alŭ III-lea (Scheiu) au fostŭ aleșĭ candidații Românilorŭ, ér în cerculŭ V-lea (Blumĕna), reînoindu-se compromisulŭ de mai nainte, Românii au votatŭ împreună cu Sasii pentru lista comună compusă jumĕtate din membri sașĭ jumĕtate din membri românĭ. In urma acésta lista de candidați a Ungurilorŭ a cădutŭ. In celelalte cercurĭ Sașii au alesŭ candidații lorŭ. In numĕrulŭ de mâne vomŭ reveni și vomŭ publica și numele celorŭ aleșĭ.

* *

Gimnasiulŭ romano-catolicŭ unguresců din Lugoșŭ l'au cercetatŭ în anulŭ școlasticŭ 1887—88 *69 tinerĭ românĭ gr. or.*, ér școla poporală romano-catolică ungurésca de acolo au cercetat'o *81 tinerĭ românĭ* gr. or. Pe lângă aceștia vorŭ fi mai fostŭ de sigurŭ și câțĭva tinerĭ românĭ gr. cat. așa că lipsa de școlĭ românescĭ în acele părțĭ este invederată.

* *

Invĕțătorii românĭ gr. c. din ținutulŭ Lugoșului au *înființatŭ o reuniune*; constituirea s'a făcutŭ în 21 Iunie la Lugoșŭ, sub presidiulŭ II. Sale d-lui canonicŭ Andrei Liviu, după ce întâiu toțĭ s'au presintatŭ la protectorulŭ reuniunii, II. S'a episcopulŭ diecesanŭ dr. Victor Mihályi, care li-a adresatŭ o cuvêntare de încuragiare. Biuroulŭ s'a constituitŭ astfelŭ: Președinte Revds. d-nŭ canonicŭ și inspectorŭ școlasticŭ diecesanŭ Andreiu Liviu; vice-președinte S. Gaita, învĕțătorŭ; notarŭ I. P. Popescu învĕțătorŭ; notarŭ II. I. Birou, învĕțătorŭ; cassarŭ dr. Iuliu Rațiu, capelanŭ catedralŭ; controlorŭ Iosifŭ Micleu, învĕțătorŭ; bibliotecarŭ V. Jivanca, cantorŭ catedralŭ. Comitetulŭ reuniunii s'a compusŭ din învĕțătorii: A. Neda, Valeriu Popoviciu, N. Vaidean, N. Munteanŭ și V. Dioniu. Conformŭ statutelorŭ, adunările generale suntŭ ambulante; viitórea adunare se va ține la Lugoșŭ. Observămŭ, că în diecesa Lugoșului vorŭ fi două reuniunĭ de acestea, una cu reședința în Lugoșŭ, alta în Hațegŭ. Incă în decursulŭ adunării, Pr. S. Sa episcopulŭ diecesanŭ s'a făcutŭ primulŭ membru fundatorŭ cu 100 fl.; apoi a întrunitŭ pe toțĭ la prândŭ la mésa sa. După miédădĭ, continuându-se ședința, învĕțătorulŭ P. Popescu a cetitŭ unŭ capitlu din esperiențele și studiile sale.

* *

Din Sofia se anunță, că *Țancov*, care încă se află totŭ în Constantinopolŭ, se va duce la jubileu în Chievŭ și apoi la dorința partidei sale *se va reîntórce în Bulgaria*. In timpulŭ din urmă s'a vorbitŭ multŭ de o înțelegere între *Stambulov* și *Țancov*. Décă Țancov se va re'ntórce în Bulgaria, atuncĭ acésta va fi unŭ semnŭ, că înțelegerea s'a făcutŭ.

* *

O scire din Petersburgŭ spune, că acolo a sositŭ deputațiunea trimisă de *Negus-ulŭ din Abisinia spre* a asista la *serbarea de 900 de anĭ a introducerei creștinismului în Rusia*. Ea este compusă din ieromonachulŭ Grigorie și Jerodiaconulŭ Mihailŭ. Aceștia vorŭ presenta s.-lui Sinodŭ rusescŭ nisce documente scrise pe pergamentŭ, în carĭ se arată consonanța între dogmele principale ale bisericei abissiniene și între cele ortodoxe rusescĭ. Se vorbesce în Petersburgŭ, că numiții preoțĭ abisinienĭ arŭ fi însărcinațĭ a re'noi propunerea ce a făcut'o cu câțĭva anĭ înainte Negus-ulŭ, ca Sinodulŭ rusescŭ să trimită unŭ episcopŭ în residența sa, spre a studia și pregăti basele unei depline comuniunĭ bisericescĭ între ambele țerĭ.

* *

Se caută doi pedagogĭ pentru unŭ *internatŭ de bĕețĭ la Craiova* în România. Se recere să fiă absolvențĭ de cursulŭ secundarŭ mai virtosŭ classicŭ (adecă gimnasiulŭ superiorŭ). Doritorii de a ocupa unŭ asemenea postŭ să se adreseze la *D-lŭ Ioanŭ Faurŭ*, profesorŭ în Craiova.

Din Croația.

In Agramŭ se vorbesce multŭ acuma de-o „afacere de onóre" între Banulŭ *Khuen-Hedervary* și contele *Victor Orsicĭ*.

Se dice că acestŭ conte Orsicĭ a vrutŭ să câștige unŭ mandatŭ de deputatŭ încă în anulŭ trecutŭ și s'a adresatŭ la Banulŭ ca să-lŭ sprijinéscă. Banulŭ l'a trimisŭ la clubulŭ partidei naționale (guvernamentale), care însă nu a pututŭ face contelui nicĭ o promisiune.

La alegerile suplementare din anulŭ acésta contele Victor Orsicĭ a cerutŭ din nou dela Banulŭ unŭ mandatŭ și în specialŭ mandatulŭ dela St. Ivan-Zsabno. Banulŭ Khuen-Hedervary i-a rĕspunsŭ din nou, că dênsulŭ nu póte dispune aicĭ, să mérgă la clubulŭ partidei. Clubulŭ candidase însă în numitulŭ cercŭ deja pe altulŭ și i-a rĕspunsŭ, că nu póte face nimicŭ pentru contele. Atuncĭ contele Orsicĭ a adresatŭ o telegramă Banului cu provocarea, ca să dispună să fiă alesŭ în St. Ivan-Zsabno. Banulŭ i-a rĕspunsŭ că guvernului nu-i este cunoscută candidarea lui și că în acestŭ cercŭ e candidatŭ directorulŭ financiarŭ în pensiune Simicĭ.

In diua după alegere scrise contele Orsicĭ Banului o scrisóre plină de invective personale cu adresa: „Lui Carol Khuen-Hedervary". In scrisóre contele Orsicĭ a insultatŭ pe Banulŭ numindu-lŭ *omŭ lașŭ* și dicêndu-i ca să se considere ca și când ar fi primitŭ *două palme;* dênsulŭ (contele) i-ar da însușĭ acéstă palmă, décă nu s'ar teme a'șĭ mânji mâna chiar și prin mănușă. Intr'unŭ postŭ-scriptŭ contele Orcicĭ adause, că scrisórea acésta a lăsatŭ a se scrie în multe esemplare și a trimes'o la 300 de cunoscuțĭ ai sĕi.

Indată după primirea acestei scrisorĭ ofensătóre Banulŭ Khuen-Hedervary a rugatŭ pe br. Ranch și pe camerarulŭ Iuliu de Ielacicĭ de a provoca pe contele Orsicĭ în numele sĕu și de a stabili modalitățile duelului cu secundanții lui.

Ómenii de încredere ai Banului au găsitŭ însă că acesta n'a lucratŭ ca conte Kunen-Hedervary când a îndrumatŭ pe Orsicĭ la clubulŭ partidei naționale, ci a lucratŭ ca Banŭ alŭ Croației, provocarea s'a făcutŭ prin urmare Banului și certe ivite în sercițiulŭ oficiului sĕu nu potŭ fi privite ca afacerĭ de onóre; mai departe contele Kunen-Hedervary ca consiliarŭ secretŭ alŭ Maj. Sale nu póte primi duelulŭ; în fine contele Orsicĭ nicĭ nu e capabilŭ de a da satisfacțiune.

Motivarea acésta a fostŭ adoptată de-o mulțime de magnațĭ croațĭ și ungurĭ, prieteni ai Banului, carĭ constituindu-se în comitetŭ au compusŭ o declarațiune pe temeiulŭ acelorŭ motive. Banulŭ a trimesŭ acéstă declarațiune contelui Orsicĭ, dér acesta n'a voitŭ să priméscă dela poștă scrisórea adresată cu retour-recepisă.

Observămŭ în fine, că familia contilorŭ Orsicĭ aparține celei mai vechĭ nobilimĭ croate, ea a fostŭ odinióră cea mai bogată în țéră, astădĭ însă averea ei nu mai e mare.

Reîntórcerea prințului Alexandru alŭ Serbiei.

Regelui Milanŭ i-a părutŭ multŭ să aștepte acasă sosirea fiiului sĕu și de aceea, spre a mai scurta din timpulŭ ce-l despărția de elŭ, pe care nu-lŭ vĕduse aprópe de unŭ anŭ, se hotărî să-i iésă înainte la Budapesta.

Pe peronulŭ gării din Budapesta unŭ publicŭ numerosŭ aștepta cu curiositate. Regele sosi la órele 9 și 40 m. Elŭ nu călĕtori cu trenŭ extra, ci împreună veni cu ceilalțĭ călĕtorĭ pe unŭ cupeu de classa primă, însoțitŭ de secretarulŭ sĕu de curte Cristicĭ.

La sosirea trenului însă Cristicĭ se scobori din cupeu făcêndŭ cunoscutŭ, că regele Milanŭ nu vré să se scobóre pentru a aștepta încă 3 óre până la sosirea fiiului sĕu, ci mai bine preferă să mérgă încă câteva stații înaintea moștenitorului tronului sĕu. Astfelŭ se statori loculŭ de întêlnire la Bicske, unde Milanŭ aștepta pe fiiulŭ sĕu cu multŭ neastêmpĕrŭ în celŭ mai elegantŭ salonŭ alŭ gărei.

După 12 minute moștenitorulŭ de tronŭ sosi. Milanŭ nu avŭ răbdare să aștepte, ca alții să-i deschidă ușa, ci deschidêndu-și-o însușĭ, intră repede în cupeu și-șĭ îmbrățișă fiiulŭ.

Continuându-șĭ calea spre Serbia, Regele cu fiiulŭ sĕu se opriră la gara din Budapesta pe câteva minute pentru a lua împreună unŭ dejunŭ. Inainte de a se pune la masă, regele ceti 2 telegrame sosite la adresa lui, dintre carĭ printr'una, datată din Wiesbaden, regina Natalia salută pe fiiulŭ ei luându-șĭ încă odată adio dela elŭ.

Trenulŭ ajunse în Belgradŭ la órele 7 și 42 minute. La gară așteptau câțiva miniștri și foștĭ miniștri, capii clerului, ai corpului oficerescŭ, ai autorităților civile și numerosŭ publicŭ. Dintre ambasadorii streinĭ se aflau de față ambasadorulŭ austro-ungarŭ și celŭ german. Musica intonă imnulŭ națiunalŭ sêrbesc. Ministrulŭ-președinte Cristicĭ și primarulŭ orășenescŭ salutară pe prințŭ prin vorbirĭ scurte. Orașulŭ fŭ decoratŭ cu stindarde, ér séra se arangiă unŭ conductŭ cu torțe în onórea prințului.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Copiii de aurŭ.

— Poveste. —

Spunŭ că 'n lumea cea bĕtrână
Lâng'unŭ rîu cu apă lină
Unŭ bietŭ de pescarŭ trăia
Care-așa sĕracŭ era
Câtŭ nimica nu avea,
Numai chiar o colibuță
Șĭ-o frumósă nevăstuță.
Dér nevasta cea frumósă
Numai glóbă e la casă:
Totŭ ea vrea să poruncéscă
Vrea în casă să domnéscă
Pe bărbatŭ să-lŭ cârmuiască;
Er bărbatulŭ décă vrea
Trai bunŭ, pace-'n casa sa,
Tóte caut'-așa să iasă
Precum vrea a lui frumósă!...
. . . .
Astŭ pescarŭ cu-a sa soțiă
Chinuițĭ de sĕrăciă
De pe-o di p'altă trăiau
Din ceea ce pescuiau,
Déră nicĭcum nu puteau
Să scape de sĕrăciă
Să 'șĭ adune avuțiă,
Căcĭ orĭ-care bucătură
Se ducea din mână 'n gură!...
Intru o di căldurósă,
Di de véră luminósă,
Omulŭ nostŭ de diminéță
Imbrăcatŭ, spălatŭ pe față,
Trei mătănii sfinte-aduce,
Se îmbracă-șĭ face cruce,
Apoi unghița-șĭ gătesce
Și spre apă se pornesce
Ca aci să pescuiască
Hrana să-șĭ agoniséscă...
Cum ajunge-aci îndată
Ișĭ aruncă mréja-'n apă
Și zărindŭ că se clătesce
Iute-afară o smâncesce,
Socotindŭ c'a prinsŭ vr'unŭ pesce;
Pesce însă n'a aflatŭ
Numai ochii l'a-'nșelatŭ...
O aruncă-a doua óră
Șĭ-o mai scóte ér afară,
Vede însă că-i totŭ gólă...
Inc'odată, — întristatŭ
O aruncă-'n tĕulŭ latŭ
Cercândŭ sórtea de i-a datŭ
Astădĭ pescĭ să pescuéscă
Hrana să-șĭ agonisescă.
Șĭ-o lăsă elŭ multă vreme
Să se legene a lene
Pe a apei față lină
Vineție cristalină;
Eră dênsulŭ s'aședă,
Josŭ pe iérbă se lăsă
Șĭ-'n gândirĭ se cufundă...
Pe țĕrmŭ astfelŭ cum stetea
Și la unghiță căuta
De odată elŭ zăresce
Că ea tare se clătesce;
In picióre-atuncĭ sări
Și afară o smânci,
Șĭ-acum nicĭ să n-așelatŭ
Căcĭ în mréjă-i s'a-acățatŭ
Pesce scumpŭ și minunatŭ
Cum nicĭ s'a mai pomenitŭ
Decum să se fi găsitŭ!
Căcĭ ăstŭ peșce prețuitŭ
Totŭ era acoperitŭ
Cu soldĭ scumpĭ și prețioșĭ
Totŭ de aurŭ luminoșĭ!
Er pescarulŭ cum stĕtea
Pe țĕrmŭ, și la elŭ căuta
Ochilorŭ elŭ nu-șĭ credea,
Nu credea că elŭ l'a prinsŭ
Iĭ părea că-i numai visŭ!..
Atuncĭ numai se trezi
Când prea bine audi
Cumcă minunatulŭ pesce
Blândŭ lui astfelŭ îĭ vorbesce:
„Pescarŭ harnicŭ, pescarŭ bunŭ!
„Eu în mâna ta-'sŭ acum,
„Potĭ să mĕ omorĭ îndată,
„Mĕ potĭ da pe bună plată,
„Mĕ potĭ duce 'n coibulŭ tĕu
„Să mĕ țiĭ închisŭ mereu;
„Tu potĭ face totŭ ce-i vrea
„Cu min' și viéța mea!..
„Te rogŭ astădĭ însă eu,
„Și te jurŭ pe Dumnedeu:
„De scii face 'n lume bine
„Fă adĭ bine și cu mine:
„Slobodŭ ér' în rîu mĕ lasă,
„Du-te făr' mine-acasă; —
„Décă slobodŭ mi-i lăsa
„Bună plată-i căpĕta,
„Căcĭ eu dragă, țĭ-oiu schimba
„A ta mică colibuță
„Cea sĕracă și micuță
„In palatŭ mare domnescŭ
„Ce țĭ-a fi raiu pământescŭ!."
Er pescaru-i dice așa:
„Ce folosŭ potŭ eu avea
„De unŭ așa frumosŭ palatŭ
„Fiă câtŭ de minunatŭ,
„Precum tu dicĭ că mi-i da,
„Când eu nu am ce mânca!"
Atuncĭ minunatulŭ pesce
Astfelŭ érășĭ îĭ grăesce:
— „Și aceea-i grija mea; —
„In palatŭ tu vei avé
„Una ladă ferecată
„Totdéuna încărcată
„Cu mâncărĭ și cu fripturĭ
„Felurite beuturĭ
„Ce nicĭ când n'orŭ mai săca
„Câtŭ tu lada vei avea!..."
Și pescariulŭ ér grăesce
Cătră minunatulŭ pesce:
— „Décă tréba stă așa,
„Fiă déră voia ta,
„Eu în apă te-oiu lăsa
„Veselŭ să potĭ ér nota!..."

Intêmplărĭ diferite.

Grindină şi tempestăţĭ. Duminecă în 26 Iunie v. după amédĭ la $3^{1}/_{4}$ de óre s'a descărcatŭ asupra teritoriului comunei *Sredistea mică* o tempestate înfricoşată, ca şi care nicĭ cei mai vechĭ de ḑile ómenĭ din comună nu-şĭ aducŭ aminte sĕ fi vĕḑutŭ. Grindina era de mărimea unui ou de găină. In 4—5 minute ea a devastatŭ cu desĕvêrşire totulŭ, şi secerişulŭ abia începutŭ şi cucuruzele şi viile, carĭ au mai scăpatŭ nepustiite de filoxeră. Casele suntŭ tóte destrucate, acoperemêntulŭ bisericei ciuruitŭ, ferestrile tóte sparte, păreţii ei par'că ar fi lovitĭ de glónţe de puşcă. Grădinile dau o înfăţişare ca şi când vandalii ar fi trecutŭ peste dênsele. Pómele tóte suntŭ scuturate; crengĭ, ramurĭ, frunḑe acopere pămêntulŭ, încâtŭ cu anevoe póte omulŭ pĕtrunde într'ênsele. Ómenii, carĭ au fostŭ afară la câmpŭ, s'au întorsŭ acasă cu capetele sparte orĭ cu umflăturĭ pe corpŭ.

Totŭ în asemenea colorĭ triste descriu acéstă grósnică vijeliă călĕtorii de prin părţile Cacovei, Cudriţului, Vêrşeţului, Mehadiei, Băile erculane etc. In Mehadia, scrie „Fóia diecesană," s'a dĕrîmatŭ coperişulŭ mai multorŭ case, éră la gara băilorŭ erculane a trântitŭ vijălia la pămêntŭ unŭ şopru solidŭ ziditŭ de cărămidă. In băile erculane de pe otelulŭ numitŭ: „Curtea lui Rudolfŭ" s'a desvĕlitŭ coperişulŭ de fierŭ aruncându-l pe căsulia unui bietŭ fotografŭ, alŭ căruia atelierŭ în puţine minute a fostŭ nimicitŭ totalŭ. Pe cale arborĭ secularĭ, scoşĭ cu rădăcină cu totŭ, suntŭ aruncaţĭ în milloculŭ câmpului. Dauna causată este peste totŭ încă necalculabilă.

Literatură.

Romänische Revue; politisch-litterarische Monatschrift, erscheint in Resicza, Süd-Ungarn; Herausgeber Dr. Cornelius Diaconovich. IV. Jahrgang VII. Heft. Inhalt: Die „Cultur" und ihre missionäre in Ungarn. (S. 353). Aus dem Königreiche Romänien. (359). Rundschau. (Die Pariser Ausstellung. S. 362. — „Romän. Bauernaufstand in Siebenbürgen. S. 363. — Zur Lage der Romänen an den ung. Hochschulen. S. 364. — Magyarisirung. S. 366. — Der Chauvinismus in der Wissenschaft. S. 366. — Deutsche Stimmen über Ungarn. S. 367.) Einige stat. u. hist. Daten aus der Bucovina, nach T. V. Stefanelli, von Const. Morariu. (S. 371). Am Fusse des alten Schlosses, Stimmungsbild aus dem Westen Siebenbürgens von Rudolf Bergner. (S. 385.) Alexander Guran, von P. Br. (S. 401). Die Publicationen der Academia Română. (S. 404). Die Ernte, nach V. Alexandri von L. V. Fischer. (S. 411.) Litteratur u. Kunst.. (L. V. Fischer. S. 412. — Auszeichnungen. — Carmen Sylva. S. 413. — Neue Bücher. S. 414.) Inserate. Preţulŭ pentru Austro-Ungaria 10 florinĭ, pentru străinătate 20 francĭ în aurŭ pe anŭ. Abonamentele se facŭ numai pe anulŭ întregŭ.

Bursa din Bucuresci.

Cetimŭ în „Curierulŭ Financiarŭ" dela 3/15 Iulie:

Operaţiunĭ relativŭ numeróse s'au încheiatŭ în bursă în cursulŭ sĕptĕmânei ce închidemŭ adĭ. Cursurile de asemenea au avutŭ tóte o ţinută fórte firmă, încuragiate fiindŭ pe acéstă cale de reducţiunea însemnată a agiului aurului şi de cursurile practicate cu ocasia lichidaţiunei.

Băncile Naţionale începêndŭ cu 930 au mersŭ până la 945 pe terminŭ şi 940 comptantŭ; raportulŭ în lichidaţiune pentru Banca Naţională a fostŭ de 6 lei de bucată.

Dacia România a cotatŭ la începutŭ 248 comptantŭ şi 252 pe termenŭ, şi u sfârşitŭ cu 249 $249^{1}/_{2}$, în scădere; faţă cu cota de acum 8 ḑile, avemŭ totuşĭ o urcare de $2^{1}/_{2}$.

Naţionala de asigurare au încheiatŭ şi ele câteva operaţiunĭ a 230—233. Raportulŭ în lichidaţiune pentru ele a fostŭ de 0.70 şi pentru Dacia România de 1.50.

Fondurile de statŭ suntŭ tóte în urcare, 5% amortisabilŭ, $93^{1}/_{4}$; 6% de statŭ ruralŭ 92 şi 5% perpetuu $91^{3}/_{4}$.

Fonciarele au recâştigatŭ o mare parte din valórea cuponului detaşatŭ la 1 Iulie, unele au întrecut'o chiarŭ. 7% ruralŭ a cotatŭ în têrgulŭ liberŭ 106; 5% $91^{1}/_{2}$; 7% urbanŭ 104; 6% 99 şi 5% 88. Urbanulŭ de oraşŭ $78^{1}/_{2}$.

Agiulŭ aurului dela 14.90 cursŭ cu care închidea Sâmbăta trecută, a scăḑutŭ subitŭ în cursulŭ sĕptĕmânei până la $10^{3}/_{4}$ pentru a se rădica éraşĭ la $12^{3}/_{4}$—13.

Causa acestei scăderĭ se datoresce mĕsurei luate de Ministeriulŭ de finance d'a se plăti sindicatului însărcinatŭ cu plata anuităţilorŭ în străinătate, în aurŭ, sumele ce-i plătea în hârtie în fiăcare sĕptĕmână astfelŭ că sindicatulŭ avêndŭ aurŭ nu mai avea nevoiă de a-lŭ mai căuta în piaţă.

La acésta s'ar mai pute adăuga şi cumpărările de hârtiă făcute de Banca Naţională, aprovisionările deja complecte ale sindicatului, aurulŭ ce s'a mai pusŭ în circulaţiune prin plata cuponului de Iulie şi apropiarea campanii a exportaţiunii din recolta nouă.

Tóte acestea au contribuitŭ la scăderea agiului, scădere care a produsŭ o bună impresiune în piaţă, dér care n'a profitatŭ comerciului, fiindŭ momentană.

Mândruloců (comitatulŭ Aradŭ) 1/13 Iulie 1888.

Subscrisulŭ suferind de mai multŭ timpŭ de reumatismŭ, congestiune etc. mĭ-au recomandatŭ medicii cura de apă rece într'unŭ stabilimentŭ de hidrotherapie, şi astfelŭ am preferitŭ negreşitŭ Gräfenbergulŭ, ca celŭ mai vechiu şi mai renumitŭ stabilimentŭ, înfiinţatŭ încă de binefăcĕtorulŭ omenimei şi marele bărbatŭ germanŭ Prisnitz.

Călĕtorindŭ dér în scopulŭ curei Gräfenberg, chiar la sosire, o mare bucuriă, ba potŭ ḑice o surprindere dulce şi plăcută m'a întêmpinatŭ, găsindŭ ca medicŭ primarŭ şi şefŭ alŭ stabilimentului pe unŭ Românŭ patriotŭ alŭ nostru d-nŭ *Ioanŭ Hosanŭ*, care m'a primitŭ cu cea mai mare plăcere, m'a tratatŭ cu o bunăvoinţă frăţéscă făcêndu-mĕ prin influinţa sa puternică a mĕ bucura şi împărtăşi de tóte favorurile posibile.

Acestŭ Românŭ, binecuvêntatŭ de D-ḑeu cu tóte virtuţile frumóse bărbătescĭ, care fără mijlóce şĭ-a făcutŭ o carieră, care prin puterile sale şĭ-a dobêndit o posiţiune însemnată şi unŭ nume cunoscutŭ, iubitŭ şi respectatŭ de toţĭ, — a rĕmasŭ în mijloculŭ streinilorŭ totdéuna Românŭ, ba potŭ ḑice, fără esagerare, Românŭ modelŭ. Elŭ este în curentulŭ afacerilorŭ nóstre, întreţine ḑiarele şi broşurele ce aparŭ la noi, se nutresce cu tendinţele şi aspiraţiunile nóstre naţionale, participă directŭ séu indirectŭ la instituţiunile nóstre de cultură şi binefacere, c'unŭ cuvêntŭ elŭ locuesce între srteinĭ, dér inima şi sufletulŭ lui este la tóte ocasiunile cu noi.

D-nulŭ Hosanŭ ca medicŭ nu numai că e fórte competentŭ, dér este încă pré conscienţiosŭ, neinteresatŭ, prevenitorŭ şi amabilŭ până la estremŭ.

In timpulŭ vindecărei şi susţinerei mele în Gräfenberg, avêndŭ ocasiune a apreţia şi cunósce virtuţile ilustrului Românŭ şi binefăcĕtorului medicŭ, d-nulŭ Ioanŭ Hosanŭ, — cu acésta mĕ aflu datorŭ ai aduce în publicitate omagiele mele de mulţămire şi recunoscinţă, şi totodată a recomanda cu tótă căldura inimei mele celorŭ ce suferŭ în bóla mea, precum multŭ stimata persónă a d-nului medicŭ Ioanŭ Hosanŭ, aşa şi stabilimentulŭ din Gräfenberg condusŭ de d-sa.

Pavelŭ Milovanŭ,
notarŭ comunalŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Viena, 17 Iulie. *Regina Serbiei* plécă astă séră din Viena şi se va duce la *Parisŭ*.

Berlinŭ, 17 Iulie. Intrevederea împĕraţilorŭ n'a împedecatŭ viua discusiune a ḑiarului „Nordd. Allg. Ztg." cu pressa panslavistă rusésçă. „A voi sĕ deducĭ din iniţiativa ce s'a luatŭ la curtea din Berlinŭ, că guvernulŭ germanŭ sêmte mai tare trebuinţa unei aprobărĭ între Germania şi Rusia, decâtŭ cei din Petersburgŭ, este — ḑice numitulŭ diarŭ — o închipuire şi ingânfare asiatică, este nesciinţă.

Petersburgŭ, 17 Iulie. *Impĕratul Germaniei* este aşteptatŭ pe *Joi la amédŭ în Kronstadt.* Se crede că va petrece *patru ḑile în Peterhoff.*

DIVERSE.

Unŭ profetŭ contimporanŭ, séu Moisa Negrilorŭ. Intre Negrii din America nordică a produsŭ mare agitaţiune apariţiunea unui profetŭ de multŭ aşteptatŭ, a căruia misiune este, ca pe Negrii sĕ-i reîntórcă câtŭ mai curêndŭ în patria lorŭ originală, Africa. Numele noului profetŭ este Giles Moss. Elŭ locuesce în oraşulŭ Evansville din India şi are 62 anĭ. Până la rĕsboiulŭ civilŭ a fostŭ sclavŭ; încă în posiţia acésta de sclavŭ s'a distinsŭ aşa de multŭ prin spiritulŭ sĕu luminatŭ şi facultăţile sale frumóse, încâtŭ, în modŭ esceptionalŭ, i s'a permisŭ sĕ înveţe carte încă înainte de a se decreta eliberarea generală din sclăviă. Mai târḑiu se făcu preotŭ, câştigându-şĭ simpatia tuturorŭ Negrilorŭ din ţéră. Negrii cereau sfatulŭ lui în tóte causele mai momentóse, ba nicĭ chiar Albii nu cutezau sĕ întreprindă vre-o afacere privitóre la Negri, fără a-lŭ întreba mai ântâiu pe elŭ. Imprejurarea acésta ilŭ făcu unŭ adevĕratŭ semi-ḑeu înaintea compatrioţilorŭ sĕi, carĭ au începutŭ a crede despre elŭ, că stă în imediată comunicaţiune cu Dumneḑeu. Părintele Moss profită de acéstă credinţă a adoratorilorŭ sei pentru a declara cu hotărîre, că lui i-a poruncitŭ Dumneḑeu, ca pe Negri strănepoţĭ ai lui Ham sĕ-i ducă îndĕrĕptŭ în patria lorŭ, fiindŭ că Dumneḑeu voesce, ca ei sĕ se împrăştie acolo în tótă ţéra, sĕ predice confraţilorŭ lorŭ creştinismulŭ, pe idolĭ sĕ-i rĕstórne, canibalismulŭ sĕ-lŭ estermine. Timpulŭ emigrărei din patria originală încă nicĭ însuşĭ Moss nu-lŭ scie, dér nu încetéză a predica Negrilorŭ de pe catedră sĕ fiă în totŭ momentulŭ gata de plecare. Vorbirile lui se telegrafiază în tóte părţile Statelorŭ-Unite şi numĕrulŭ credincioşilorŭ noului Moise s'a urcatŭ la mii, carĭ cu dorŭ aştéptă porunca mai înaltă, în urma căreia noulŭ lorŭ profetŭ sĕ-i trécă peste mare în frumósa lorŭ patriă. Mişcarea acésta, care din ḑi în ḑi ia dimensiunĭ mai marĭ, îi pune în mare încurcătură mai alesŭ pe cultivatorii de grâne şi tăbacŭ, carĭ se temŭ, că într'o bună dimineţă vorŭ rĕmâne fără muncitorĭ, ceea ce s'a şi întêmplatŭ pe unele locurĭ.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 16 Iulie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.55
Renta de hârtiă 5%	89.60
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	151.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	97.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	115.—
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.91
Napoleon-d'orĭ	9.90
Mărcĭ 100 imp. germane	61.25
Londra 10 Livres sterlinge	125.10
Imprumutulŭ cu premiulŭ unguresců	130.25
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.75

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

— „Incă una am sĕ-ţĭ spunŭ,
„Pescariu dreptŭ cu sufletŭ bunŭ,
„Câtŭ poţĭ sĕ te ferescĭ
„Nimenĭ sĕ povesteşcĭ
„Pe ce cale-ai câştigatŭ
„Acelŭ minunatŭ palatŭ,
„Că o vorbă de-i grăi
„Tóte éraşĭ vorŭ peri
„Şi sĕracŭ de nou vei fi!..."
Ḑisă peşcele-'n tonŭ blândŭ
Prin rîu veselŭ înnotândŭ...
. . . .
Şi pescariulŭ sĕ 'nturnă
Către casă sêndréptă
Mângăiatŭ şi liniştitŭ
Că adĭ bine-a pescuitŭ.
Şi multŭ ḑĕu că se mira
Când cu ochii elŭ vedea
Că-'n loculŭ unde era
A lui slabă colibuţă
Cea seracă şi micuţă
Acuma e aridicatŭ
Unŭ palatŭ prea minunatŭ!
Elŭ spre uşă se-'ndreptă
Şi-'n lăuntru se băgă
Er de ce aicĭ vedea
Şi mai tare sĕ mira:
Vede pe nevasta s'a
In haine scumpe 'mbrăcată
Pe-unŭ divanŭ scumpŭ aşeḑată
Şi pe câtŭ era frumósă
Pe atâta era voiósă
Fiindŭ tare mulţămită
Cu a lorŭ bună ursîtă!...
Pe bărbatŭ când şi-lŭ zări
Iute-'n cale îi sări
Voiosŭ îlŭ îmbrăţişa
Pe-alŭ lui peptŭ linŭ se lăsă,
A lui buze sĕrută,
C'unŭ sĕrutŭ de mulţămire
Ca unŭ semnŭ de fericire...
Şiî-i ḑice în tonŭ blândŭ
Bucuriă arătândŭ:
— „Veḑĭ, bărbate dragulŭ meu,
„Ce ne dede Dumneḑeu!...
„Eu nu sciu cum ne-au sositŭ
„Aicĭ numai m'am trezitŭ,
„Dér sunt tare mulţămită
„Sunt mai multŭ ca fericită!..."
Ear bărbatu-i ḑice aşa:
— „Da, aşa-i nevasta mea,
„Şi io-'sŭ tare mulţămitŭ
„Şi mĕ simtŭ pré fericitŭ
„Că adĭ bine-am pescuitŭ!...
. . . .
„Dér mie mi-i fóme tare
„Dă-mĭ tu ceva de mâncare!..."
Er soţia-i ḑice aşa:
— „Eu ḑĕu dragă n'am ce-ţĭ da
„Căcĭ prin noulŭ nostŭ palatŭ
„Multŭ eu astăḑĭ am cercatŭ
„Dér nimica n'am aflatŭ!..."
Pescarulŭ atuncĭ zîmbesce
Şi spre ea zîmbindŭ privesce
Apoi astfelŭ îi vorbesce:
— „Colo'n colţul celŭ de casă
„Dincolo de mândra masă
„Vĕdŭ o ladă prea frumósă,
„Du-te numai păn' la ea
„Şĭ-o descuie, şi-i vedé
„Ce acolo vei afla!...,"
Er muerea'lŭ ascultă
Către ladă se'ndreptă
Apoi iute-o descuiă
Şi de ce aci afla
Ea tare se minuna
Vĕḑêndŭ lada ferecată
Că din greu e încărcată,
Cu mâncărĭ şi cu fripturĭ
Feliurite beuturĭ
Păn'acum nicĭ mai vĕḑute
Necum încă mai bĕute.
Lângă ladă cum stătea
Ea din gură cuvênta:
— „Spune-mĭ inimă acum
„Ce-a fi de aicĭ mai bunŭ?
„Totŭ ce-i cere vei afla
„Şi bine te-i ospĕta!
„Uitândŭ lumea de sub stele
„Cu-a ei jale şi durere!...
. . . .
„Dar îmĭ spune mĕi bărbate
„Décă-mĭ eştĭ soţŭ cu dreptate:
„Pe ce cale-ai câştigatŭ
„Acestŭ minunatŭ palatŭ?
„Cum aicea ne-a sositŭ
„Ce-ai făcutŭ de ne-au venitŭ?......"
Er bărbatu-i ḑice aşa:
— „Ah, tacĭ dragă nu'ntreba!
„Scii tu bine că io-sŭ bunŭ
„Tóte celea ţie-ţĭ spunŭ,
„Dér acésta nu-i putea
„Dela mine-a o afla,
„Căcĭ acésta de ţĭ-oiu spune
„Er vomŭ fi sĕracĭ pe lume;
„Unŭ micŭ graiu de ţĭ-oiu grăi
„Cum a sositŭ elŭ aci
„Tóte éraşĭ vorŭ peri
„Şi sĕracĭ de nou vomŭ fi!.."
Dér muierea nu tăcea,
Pace-unŭ minutŭ nu-i dedea
Ci mereu aşa-i ḑicea:
— „Décă asta nu mi-i spune
„N'ai cu mine pace'n lume,
„Căcĭ aicĭ te părăsescŭ
„Cu tin' nu vréu sĕ trăescŭ
„Căcĭ ascunḑĭ'naintea mea
„Ce zace'n inima ta!...
„Dintr'o pâne, dintr'o sare
„Beutură orĭ mâncare
„Cu mine nu-i mai mânca
„De-adĭ încolo'n casa ta!.."
Şi-'lŭ totŭ mustră, 'lŭ nĕcăjesce
Şi mi'lŭ totŭ neliniscesce
Ḑiua, nóptea întrebândŭ
Dup'aceea totŭ umblândŭ
Dela dênsulŭ sĕ găséscă
C'astă curte boeréscă
Cum la dênşii a sositŭ
Pe ce cale lĭ-a venitŭ?...

(Va urma.)

Nru 635 ex 1888
a. f. sc. c. d.

99,3—2

CONCURSŬ.

Acei îndreptățițĭ, carĭ ar dori sĕ capete din fondulŭ de stipendie din districtulŭ Năsĕudŭ vre-unŭ stipendiu orĭ ajutorŭ pro 1888/9, cu începutulŭ dela 1-a Septemvre 1888, pentru ca sĕ studieze la vre-o facultate înaltă, la academiă, la preparandiă, la scóla de cadețĭ etc. orĭ sĕ învețe ceva măiestrie, se avisézĕ prin acésta, că pentru acestŭ scopŭ au sĕ se înainteze suplicĭ la comisiunea administratorie de fondurile scolastice centralĭ din districtulŭ Năsĕudŭ până inclusive la 10 Augustŭ 1888.

Fie-care suplică trebue sĕ fie provĕḑută cu:

a) adeverință despre originea de grănițerŭ;
b) cartea de botezŭ;
c) testimoniu medicalŭ;
d) testimoniu scolasticŭ după cum cere legea pentru a fi primitŭ cineva la respectiva scólă orĭ măiestriă, éră suplicanții la meserii trebue sĕ producă și contracte închiriate cu măiestrii înaintea autorității industrialĭ prescrise în lege.
e) testimoniu despre starea materială a părinților.

Afară de acestea fiecare suplicante are sĕ se dechiare în suplică că are orĭ nu are vre-unŭ altŭ stipendiu orĭ ajutorŭ; éră suplicanții pentru orĭ-ce categoriă de scóle, — adecă afară de suplicanții pentru meserii, au sĕ arete și loculŭ unde dorescŭ a studia.

Stipendiu orĭ ajutorŭ se póte cere în aceiașĭ suplică în modŭ eventualŭ și la o a doua etc. scólă orĭ măiestrie.

Suplicele ce nu vorŭ intra până la terminulŭ statoritŭ mai susŭ și nu vorŭ fi adjustate cu tóte documentele și datele cerute în acestŭ concursŭ nu se vorŭ considera.

Din ședința comisiunei administratoriă de fondurile scolastice centralĭ districtualĭ.

Năsĕudŭ, la 16 Iuniu 1888.

Președinte: **Iónŭ Ciocanŭ.** Secretarŭ: **Ioachimŭ Mureșianu.**

Besztercze, 1888 Iul. 4-en

Láttam,
Báró Bánffy Dezsö m. p.
föispán, kir. biztos.

Nr. 62—1888.
Senatulŭ scolasticŭ.

CONCURSŬ

pentru ocuparea stațiunei docențiale din parochia gr. cat. Romuli din vicariatulŭ Rodnei, carea devenise vacantă, cu soluțiune anuală de 200 fl. v. a., cuartirŭ provĕḑutŭ cu edificie economice, lemne focalĭ gratis și grădina scólei în folosința învĕțătorului.

Doritorii de a dobêndi acéstă stațiune au de a'șĭ așterne rugările lorŭ provĕḑute cu documentele de cualificațiune docențiale la senatulŭ scolasticŭ conf. gr. cat. din Romuli, posta ultimă Năsĕudŭ, până în 12 Augustŭ 1888.

Din ședința senatului scolasticŭ conf. gr. cat. ținută la 13 Iuniu 1888.

Paulŭ Chita,
președintele senatului scolasticŭ.

101

☛ Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** în librăria **Nicolae Ciurcu** și **Albrecht & Zillich.**

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:
Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucurescĭ:
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 oră 55 minute după améḑĭ.

Rugămŭ pe domnii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.